

CỮ ĂN “NGŨ TÂN”

Ngũ-Tân là năm món gia vị cay nồng, gồm có: Tỏi (Đại-Toán), Hành (Cách-Thông), Hẹ (Từ-Thông), Kiệu (Lan-Thông), Nén (Hung-Cừ).

Người tu học Phật không nên dùng ngũ tân.

(Trích Tự Điển Phật Học Hán-Việt của Phân Viện Nghiên Cứu Phật Học Việt Nam)

(Ở Việt Nam không có nén. Ở nước ngoài có Tỏi-Tây (ba-rô), tiếng Anh gọi là leek cũng là một loại tỏi trong dòng Ngũ-Tân).

CỮ ĂN “NGŨ TÂN”

Người niệm Phật cầu sanh Tinh-Độ phải cữ dùng các thứ Ngũ-Tân. Nếu dùng Ngũ-Tân thì không có lòng tôn kính chư Bồ-Tát, Thiên-Long, Hộ-Pháp... Vì xa lìa sự bảo hộ của các Ngài, nên khi lâm chung rất khó hóa giải những ách nạn từ nghiệp chướng và oán thân trái chủ.

(NPĐ A-Di-Đà khuyến cáo)

CŨ ĂN “NGŨ TÂN”

Người phát tâm Hộ-Niệm giúp người vãng sanh không được dùng các thứ Ngũ-Tân, như: Tỏi, Hành, Hẹ, Kiệu, Nén, Tỏi-Tây (Ba-rô).

Người còn dùng Ngũ-Tân có thể làm trở ngại việc vãng sanh cho người bệnh và cho chính mình sau này.

(NPĐ A-Di-Đà khuyến cáo)

CỮ ĂN “NGŨ TÂN”

Kinh Phạm-Võng, Phật dạy:

**“Nếu là Phật tử thì không được ăn Ngũ-Tân.
Đó là năm thứ rau tanh không được ăn.
Người cố ý ăn thì phạm *“Khinh Cầu Tội”*.”**

CỮ ĂN “NGŨ TÂN”

Kinh Thủ-Lăng-Nghiêm, Phật dạy:

“Các chúng sanh cầu Tam-ma-đề thì nên bỏ ăn năm món cay nồng của thế gian. Năm món cay nồng đó ăn chín thì phát dâm, ăn sống thì sinh nóng giận. Người nào ăn các thứ đó thì dẫu có tài giảng thuyết 12 bộ kinh, chư Thiên trên mười phương cũng chê là kẻ hôi thối và đều lánh xa họ. Còn bọn quỷ đói thì thấy người ăn các thứ đó sẽ kéo tới liếm môi liếm mép họ. Thành ra họ thường xuyên sống chung với quỷ đói, nên phúc đức càng ngày càng tiêu đi.

CŨ ĂN “NGŨ TÂN”

Kinh Địa-Tạng Bồ-Tát Bốn Nguyên Vương,
Phật dạy:

“Những người trì niệm danh hiệu Địa-Tạng Bồ-Tát, trong thời gian trì niệm và tụng kinh không được ăn ngũ tân, rượu thịt, tà dâm, vọng ngữ và sát sanh”.